

REGLUGERÐ

126

7. ágúst

um sölu og veitingar áfengis, er um ræðir í lögum nr. 33 9. janúar 1935
og lögum nr. 3 4. apríl 1923.

Samkvæmt 12. gr. laga nr. 33 frá 9. jan. 1935, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um sölu og veitingu áfengra drykkja, er um ræðir í nefndum lögum og lögum nr. 3 frá 1923.

1. gr.

Áfengisverzlun ríkisins hefur aðsetur sitt í Reykjavík og útibú í Reykjavík, Hafnarfirði, Vestmannaeyjum, Seyðisfirði, Akureyri, Siglufirði og Ísafirði, svo og í öðrum kaupstöðum og kauptúnum, eftir því sem ríkisstjórnin kann að ákveða, eftir að fullnægt hefur verið skilyrði því, er um ræðir í 9. gr. 2. mgr. áfengislaganna nr. 33 frá 1935, sbr. lög nr. 26 18. febrúar 1943.

2. gr.

Áfengisverzlun ríkisins má ein flytja áfenga drykki hingað til lands. Þó er henni óheimilt að flytja til landsins öl, sem hefur inni að halda meira en 2¼% af vínanda að rúmmáli.

3. gr.

Áfengisverzlunin selur áfengi eftir því, sem nánar er ákveðið í reglugerð þessari og gildandi lögum.

4. gr.

Áfengisverzlunin selur áfengi þeim, er hér segir:

1. Veitingastað, sem öðlazzt hefur heimild til veitinga áfengra drykkja.
2. Læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, og lyfsölum, þó aðeins það áfengi, sem talið er í lyfjaskrá, og aðeins til lyfja, og í samræmi við reglugerð, er sett hefur verið samkvæmt 10. gr., 1. tölul., 2. mgr., áfengislaganna.
3. Þeim, sem rétt hafa til að fá keyptan vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna, náttúrugripasafna og annarra verklegra nota, svo og þeim, sem rétt hafa til sölu vínanda til eldsneytis, er gerður hefur verið óhæfur til drykkjar, hvort tveggja í samræmi við það, er fyrir er mælt í reglugerð, er sett var samkvæmt 10. gr., 3. tölulið, áfengislaganna.
4. Alþingi, ríkisstjórn og bæjarstjórnnum til risnu.

Óheimilt er Áfengisverzlun ríkisins að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu.

5. gr.

Ríkisstjórnin ákveður, að fengnum tillögum forstjóra Áfengisverzlunar ríkisins, útsöluverð áfengisins með hliðsjón af áfengisstyrkleika og innkaupsverði. Álagning á vín þau, er um ræðir í lögum nr. 3 frá 1923, verður að vera innan þeirra takmarka, er þau lög setja.

6. gr.

Allt það áfengi, sem áfengisverzlunin lætur af hendi, skal merkt mnsigli hennar. Á hverri flösku skal tilgreint útsöluverðið.

7. gr.

Ráðuneytið ræður forstöðumenn útibúa og ákveður kjör þeirra, önnur en laun, sem ákveðin eru í launalögum.

Forstöðumennirnir skulu fara nákvæmlega eftir ákvæðum þessarar reglu-

126 gerðar, gildandi lögum og þeim frekari ákvæðum, er fjármálaráðuneytið og 7. ágúst Áfengisverzlun ríkisins kann að setja um söluna yfirleitt eða sérstaklega fyrir hvern stað. Forstöðumaður Áfengisverzlunar ríkisins skal í samráði við fjármálaráðuneytið mæla fyrir um, hvernig bókfærslu og skilum útibúanna skuli hagað.

8. gr.

Útsölustöðum Áfengisverzlunar ríkisins er óheimilt að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu.

Útsölastaðirnir skulu vera lokaðir frá hádegi á laugardögum og aðfangadögum stórhátíða til kl. 9 að morgni næsta virkan dag.

9. gr.

Veitingar áfengis, þ. e. sölu til neyzlu á staðnum, má aðeins hafa um hönd af þeim, sem fjármálaráðuneytið veitir heimild til þess, og aðeins í þeim húsakynnum, er ráðuneytið samþykkir. Skyldur er veitingasali að fara í öllu eftir ákvæðum reglugerðar þessarar og reglum þeim, er ráðuneytið setur honum í veitingaleyfi eða á annan hátt.

10. gr.

Veitingar áfengis mega aðeins fara fram á tímabilinu frá kl. 12 á hádegi til kl. 2½ síðdegis, og frá kl. 7 til 11½ síðdegis. Þó má veita áfengi í lokuðum samkvæmum eftir kl. 11½ síðdegis, en þó aldrei lengur en til kl. 4 f. h. Ekki má vín vera á borðum gesta lengur en ½ klukkutíma, eftir að liðinn er sá tími, er áfengi má veita.

11. gr.

Heimilt er Áfengisverzlun ríkisins að selja áfengi til veitingahúss 10% hærra verði en áfengið er selt í áfengisútsöllum. Veitingastað skal leyfð verðframfærsla, sem nemur allt að 35% af kaupverði hans á áfenginu, þegar neytendum er selt vín á hálfum og heilum flöskum. En auk þess má veitingahús hækka verðið um allt að 25% frá þessu verði, þegar sala fer fram í minni skömmtum. Áfengisverzlun ríkisins skal semja verðskrá yfir útsöluverð vína á veitingastað, sem gestir eiga aðgang að.

12. gr.

Enginn má hafa með sér vín í veitingahús eða hafa það með sér þaðan. Veitingamanni er skylt að gæta þess, að ekki sé brotið gegn þessu.

13. gr.

Óheimilt er Áfengisverzlun ríkisins, útibúum hennar og veitingastöðum að selja vín.

1. Þeim, sem yngri eru en 21 árs.
2. Þeim, sem bersýnilega eru ölvaðir, þegar þeir beiðast kaupa.
3. Þeim, sem sekur hefur gerzt um óleyfilega sölu eða bruggun áfengis.

14. gr.

Engum er heimilt að auglýsa áfengi né einstakar áfengistegundir.

15. gr.

Hver, sem notar eftirmynd af merkjum Áfengisverzlunar ríkisins eða misnotar þau á nokkurn hátt, sæti refsingu að lögum.

16. gr.

Lögreglustjórar geta ekki neytt heimildar þeirrar til að leyfa, að áfengi sé um hönd haft í félagsskap, sem ræðir um í 17. gr. 2. mgr. áfengislaganna, nema í veizl-

um, samsætum og öðrum slíkum samkvæmum, þar sem sýnt er, að félagsskapurinn í heild eða einstakir þátttakendur í honum hafa ekki fjárhagslegan hagnað af. Slík leyfi má ekki veita skemmtifélögum. 126
7. ágúst

Ekki má heldur veita slík leyfi til vinnautnar í samkvæmum, sem haldin eru á veitingastöðum, ef ætla má að til þeirra sé stofnað í tekjuskyni fyrir veitingahúsið.

Leyfi samkvæmt 17. gr., 2. mgr. áfengislaganna skulu vera skrifleg, og skal þess getið í þeim, hvert tilefni leyfisins sé og hvar samkvæmið verði haldið. Samrit af leyfinu skal hlutaðeigandi lögreglustjóri tafarlaust senda til fjármálaráðuneytisins.

17. gr.

Lögreglustjórum skal heimilt að loka útsölu eða veitingastað áfengis um einn eða fleiri daga, ef óeirðir eru byrjaðar eða yfirvofandi á staðnum eða önnur slík tilefni gefast, er hafa það í för með sér, að sérstök hættu geti stafað af vinnu manna. Jafnan skal hlutaðeigandi lögreglustjóri tilkynna fjármálaráðuneytinu símleiðis, ef unnt er, en ella við fyrsta tækifæri, þegar slík lokun á sér stað og tilefni hennar.

18. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 25 kr. nema þyngri refsing liggji við samkvæmt áfengislögum nr. 33 frá 1935 eða öðrum lögum.

19. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er numin úr gildi reglugerð nr. 164 2. október 1940, útgefin af dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, sbr. forsetaúrskurð 2. ágúst 1945 um breyting á forsetaúrskurði nr. 73 31. maí 1945 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.

Fjármálaráðuneytið, 7. ágúst 1945.

Pétur Magnússon.

Magnús Gíslason.